OFFICIUM IN FESTO SANCTI ISIDORI EPISCOPI, ET CONFESS.

DUPLEX.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor optime!

ORATIO.

DEus, qui populo tuo æternæ salutis Beatum Isidorum Ministrum tribuisti; præsta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in Cælis. Per Dominum.

IN I. NOCTURN.

Lectiones. Sapientiam omnium antiquorum, *de Communi Doct.*

IN II. NOCTUR.

Lectio iv.

ISidorus, natione Hispanus, Doctor egregius, ex nova Carthagine Severiano Patre, Provinciæ Duce, natus, à Sanctis Episcopis Leandro Hispalensi, & Fulgentio, Carthaginensi fratribus suis, piè, & liberaliter educatus, Latinis, Græ-

Græcis, & Hebraicis litteris, divinisque, & humanis legibus instructus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum genere præstantissimus evasit. Adhuc adolescens hæresim Arianam, quæ gentem Gothorum Hispaniæ latissimè dominantem jampridem invaserat, tantâ constantiâ palam oppugnavit, ut parùm abfuerit, quin ab Hæreticis necaretur. Leandro vitâ functo, ad Hispalensem Cathedram invitus quidem, sed urgente in primis Reccaredo Rege, magnoque etiam Cleri, Populique consensu assumitur, ejusque electionem Sanctus Gregorius Magnus, nedum authoritate Apostolica confirmâsse, sed & electum transmisso de more pallio decorâsse, quin etiam suum, & Apostolicæ Sedis in universa Hispania Vicarium constituisse perhibetur.

℟. Inveni David.

Lectio v.

IN Episcopatu quàntum fuerit constans, humilis, patiens, misericors, in Christiana, & Ecclesiastica disciplina instauranda solicitus, eaque verbo, & scriptis stabilienda indefessus, atque omni demùm virtutum ornamento insignitus, nullius lingua enarrare sufficeret. Monastici quoque Instituti per Hispaniam promotor, & amplificator eximius plura construxit Monasteria, Collegia itidem ædifi-

ædificavit ; ubi ſtudiis ſacris , & lectionibus vacans, plurimos diſcipulos , qui ad eum confluebant, erudivit , quos inter Sanctus Ildephonſus Toletanus, & Braulio Cæſarauguſtanus Epiſcopi emicuerunt. Coacto Hiſpali Concilio Acephalorum hæreſim Hiſpaniæ jam minitantem , acri , & eloquenti diſputatione fregit , atque contrivit. Tantam apud omnes ſanctitatis, & doctrinæ famam adeptus eſt, ut elapſo vix ab ejus obitu ſextodecimo anno , univerſa Toletana Synodo duorum ſupra quinquaginta Epiſcoporum plaudente, ipſoque etiam Sancto Ildephonſo ſuffragante , Doctor egregius Catholicæ Eccleſiæ noviſsimum decus in ſæculorum fine doctiſsimus , & cum reverentia nominandus appellari meruerit ; eumque Sanctus Braulio non modo Gregorio Magno comparaverit, ſed & erudiendæ Hiſpaniæ loco Jacobi Apoſtoli cælitùs datum eſſe cenſuerit.

℟. Poſui adjutorium.

Lectio vi.

SCripſit Iſidorus libros Etimologiarum, & de Eccleſiaſticis Officiis , alioſque quamplurimos Chriſtianæ , & Eccleſiaſticæ diſciplinæ adeò utiles, ut Sanctus Leo Papa Quartus , ad Epiſcopos Britanniæ ſcribere non dubitaverit: Sicut Hieronymi , & Auguſtini, ita Iſido-

ri dicta retinenda esse, ubi contigerit inusitatum negotium, quod per Canones minimè definiri possit. Plures etiam ex ejusdem scriptis sententiæ inter Canonicas Ecclesiæ leges relatæ conspiciuntur. Præfuit Cócilio Toletano quarto omnium Hispaniæ celeberrimo. Denique cùm ab Hispania Arianam hæresim eliminâsset, morte sua, & Regni vastatione à Saracenorum armis publicè prænuntiata, postquam quadraginta circiter annos suam rexisset Ecclesiam, Hispali migravit in Cælum anno sexcentesimo trigesimo sexto. Ejus corpus inter Leandrum fratrem, & Florentinam sororem, ut ipse mandaverat, primò conditum, Ferdinandus Primus Castellæ, & Legionis Rex, ab Eneto Saraceno Hispali dominante magno pretio redemptum, Legionem transtulit, & in ejus honorem Templum ædificatum est: ubi miraculis clarus, magna populi devotione colitur.

℟. Iste est, qui ante.

IN III. NOCTUT.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo tempore, dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mitta-

mittatur foras ; & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Episcopi.

Ex lib. 2. Officiorum ad S. Fulgentium, c. 5.

QUi in erudiendis, atque instituendis ad virtutem populis præerit, necesse est, ut in omnibus sanctus sit, & in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse à peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subjectos arguere poterit, cùm illi statim posit correctus ingredere: Antè doce te quæ recta sunt ? Primitùs quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad benè vivendum admonerē studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus, & doctrinâ, & opere provocet. Cui etiam scientia Scripturarum necessaria est. Quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porro si & doctrinâ, & sermone fuerit eruditus, potest cæteros quoque instruere, & docere suos, & adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint, atque convincti, facilè possunt simplicium corda pervertere.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio viii.

HUjus sermo debet esse purus, sim-

ſimplex, apertus plenus gravitatis, & honeſtatis, plenus ſuavitatis, & gratiæ, tractans, de myſterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiæ de diſciplina juſtitiæ: unumquemque admonens diverſa exhortatione, juxta profeſsionem, morumque qualitatem, ſcilicet, ut prænoſcat quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus præ cæteris ſpeciale officium eſt, Scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari; vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris ſuis diſcerpere, nullum damnare, niſi comprobarum, nullum excommunicare, niſi diſcuſſum. Quique ita humilitate pariter, & authoritate præeſſe debet, ut neque per nimiam humilitatem ſuam ſubditorum vitia convaleſcere faciat, neque per immoderantiam ſeveritatis poteſtatem exerceat, ſed tantò cautiùs erga commiſſos ſibi, quantò duriùs à Chriſto indagari formidat.

℞. In mediò Eccleſ.

Lectio ix.

TEnebit quoque illam ſupereminentem donis omnibus charitatem, ſine qua omnis virtus nihil eſt. Cuſtos enim caſtitatis, charitas; locus autem hujus cuſtodis, humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia caſtitatis emi-

eminentiam; ita ut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda, & libera Inter hæc oportebit eum solicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas, ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam, providentiam habere distributione discreta. In quo etiam hospitalitas ita erit præcipua, ut omnes cum benignitate, & charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant: Hospes fui, & suscepistis me, quantò magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum?

Te Deum laudamus.

Missa de Commun. Doct. cum. Credo.

URBIS, ET ORBIS.

AD pias Sereniſsimi Philippi V. Regis Catholici preces, nec non enixas, humileſque Eccleſiæ Hiſpalenſis, aliærumque quàm plurimum Eccleſiarum Hiſpaniæ ſupplicationes, S. M. Clementi Papæ XI. porrectas, & ad Sac. Rit. Congr. remiſſas in eaq; per Emum. & Rmum. D Card. de Belluga relatas, Sac eadem Cong. Officium S. Iſidori Epiſc. & Conf. cum Lectionibus II. & III. Noct. diligenter reviſis, atque correctis approbavit, ac ab omnibus Chriſti Fidelibus utriuſque ſexus, tam Sæcularibus quàm Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, die 4. Aprilis ſub ritu dup. minori recitari, & Miſſam reſpectivè de Communi Doctorum cum Credo celebrari debere indulſit, ſi SSmo. Dño. N. viſum fuerit. Die 25. Aprilis 1722.

Et facta de prædictis per me Secretarium eidem SSmo. Dño. N. relatione, Sanctitas ſua begninè annuit. Die, & anno, ut ſuprà.

F. Card, Paulutius Præf.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeſchi Archiep. Apamen. Sac. Rit. Congreg. Secret.